

- рівнем ризиків інвестиційної діяльності на території муніципалітету;
- рівнем значущості цієї інвестиційної діяльності для муніципалітету.

На нашу думку, до критеріїв для вибору інвестиційних проектів, яким буде надаватися муніципальні підтримка, належать:

- 1) максимальна бюджетна ефективність;
- 2) економічна значущість проекту для муніципального утворення;
- 3) соціальна ефективність;
- 4) мінімальне значення терміну окупності;
- 5) забезпечення інноваційного, технологічного розвитку і модернізації економіки муніципального утворення.

Вважаємо за доцільне запропонувати наступні організаційно-економічні форми підтримки пріоритетних інвестиційних проектів з боку муніципальної адміністрації:

- надання інвесторам податкових пільг і податкових кредитів відповідно до державного і муніципального законодавства (введення знижених податкових ставок, відстрочка по сплаті податків,

вдосконалення механізму реструктуризації заборгованості по платежах до бюджету);

- встановлення для інвесторів пільгового порядку оренди муніципальної землі і нерухомості;

– надання інвесторові муніципальних гарантій в забезпеченні повернення грошових коштів, що залучаються, для здійснення проекту;

– участь муніципалітету в проекті шляхом внесення частки в статутний капітал об'єкту інвестиційної діяльності;

– залучення до інвестиційного процесу тимчасово призупинених і законсервованих будівництв та об'єктів, що знаходяться в муніципальній власності;

– сприяння участі проекту в міжрегіональних конкурсах і торгах;

– інформаційна підтримка інвестора через муніципальні засоби масової інформації.

Таким чином, запропоновані форми підтримки сприятимуть вибору необхідної сукупності рішень, спрямованих на підвищення ефективності муніципальних інвестиційних проектів та більш повному забезпеченню комплексного соціально-економічного розвитку муніципальних утворень.

Література

1. Грицай Т. Л. Інвестиційний проект як економічна категорія / Т. Л. Грицай // Фінанси, облік і аудит. – 2011. – №18. – С. 272-278.
2. Черторижський В. М. Організаційні аспекти формування сприятливого інвестиційного клімату в регіоні / В. М. Черторижський, А. В. Колодійчук // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.11. – С. 267-272.

УДК 330.322.001.13:352

ВИБІР ТА РЕАЛІЗАЦІЯ МУНІЦИПАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Кравець В. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

В умовах інтенсивної глобалізації світової економіки, що посилюється міжнародною конкуренцією та наростаючими тенденціями кризового характеру відбувається зміщення центру вирішення більшості завдань соціально-економічного розвитку територій з державного на регіональний і муніципальний рівні, що спричиняє за собою ініціацію складних глибинних трансформаційних процесів в плані реструктуризації і реорганізації економіки регіонів та міст. Важливим фактором успішного розвитку муніципальних утворень являється створення умов для залучення інвестицій при нормативно-правовому, економічному, організаційному забезпеченні надійності та ефективності вкладень в інвестиційні проекти, що реалізуються на муніципальних територіях.

Реалізація конкретних інвестиційних проектів на території міст припускає два основні рішення. Це, по-перше, рішення суб'єкта інвестицій – інвестора про вкладення майнових, матеріальних і/або інтелектуальних прав в конкретний об'єкт з метою досягнення позитивного ефекту, як правило, прибутку або доходу і, по-друге, рішення муніципальних органів влади з надання об'єктів вкладення капіталу, що повинне базуватися на інтересах місцевої громади.

Ініціація окремих інвестиційних проектів та їх подальший відбір органами місцевого самоврядування

ґрунтуються на офіційно сформульованих пріоритетах соціально-економічного розвитку муніципального утворення та оцінках їх ефективності. Реалізація принципу конкурсного відбору проектів для їх участі в інвестиційних програмах, різних формах фінансової і нефінансової підтримки забезпечує спрямованість інвестицій на реалізацію концепції комплексного соціально-економічного розвитку міста.

Здійснення інвестиційних проектів на муніципальному рівні доцільно проводити з урахуванням наступних заходів [1, с.82]:

1. оцінки власного інвестиційного потенціалу, сильних і слабких сторін міста;

2. формування і реалізації стратегії муніципального розвитку;

3. формування банку цих виробничих потужностей, вільних і пропонованих для включення в інвестиційний процес, неефективно використовуваних, а також майна для передачі в лізинг;

4. розробки програм зі стимулювання окремих територій шляхом відкриття зон вільного підприємництва, а також заходів зі зниження незавершеного будівництва;

5. формування бізнес-профілів по окремих галузях і підприємствах;

6. розробки цільових комплексних програм, що реалізують коло маркетингових, організаційно-

технічних та інших заходів із залучення інвестицій у міста. У цільових комплексних програмах може бути відбита система програмних заходів, наприклад створення бізнес-карти, яка містить інформацію про діловий потенціал міста.

Головним в процесі здійснення муніципальних інвестиційних проектів є створення необхідних умов для їх реалізації. Для досягнення стратегічної мети щодо створення сприятливих умов для успішної реалізації муніципальних інвестиційних проектів слід здійснити такі заходи [2, с.116]:

1) розбудова внутрішніх можливостей міст з метою активізації місцевого економічного розвитку через залучення зовнішніх інвестицій: проведення інвентаризації та підготовка каталогу об'єктів, потенційно привабливих для інвестора; завершення інвентаризації землі та створення реєстру вільних земельних ділянок; розвиток муніципальної інфраструктури;

2) підвищення інституційної спроможності міст в залученні інвестицій: розробка та впровадження окремої інвестиційної політики залучення прямих іноземних інвестицій до міст; розробка адміністративної процедури з обслуговування інвестора; організація системи

підготовки та перепідготовки спеціалістів міста з інвестиційного менеджменту;

3) розробка ефективної системи маркетингу інвестиційних можливостей міста: розробка плану активного маркетингу міста; налагодження та підтримка контактів та співпраці з професійними національними та іноземними агентствами та іншими організаціями, які представляють інтереси інвесторів чи співпрацюють з ними; розробка сучасних інформаційних продуктів для інвесторів.

Отже, сьогодні стало очевидним, що макроекономічне регулювання вичерпало себе, і на шляху реалізації лише фіскального інструментарію важко одержати досягнення економічного зростання. На попередньому етапі ці інструменти були ефективні, але тепер державне управління повинне зміщатися у бік муніципальних програм і політик, зокрема муніципальної інвестиційної політики. Сутність такої політики полягає в тому, що місцева влада не просто створює умови для реалізації інвестиційних проектів, а в тім, що визначаються пріоритетні напрями інвестиційного розвитку, що підтримуються цільовим методом.

Література

1. Ипатов Ю. М. Региональные инвестиционные проекты в Рыночной экономике России / Ю. М. Ипатов, А. П. Родионов // Научные труды Северо-Западного института управления. – 2012. – №1. – Т. 3. – С. 79-85.
2. Бурдак І. Г. Створення сприятливих умов для залучення інвестицій в місті Кременчуці / І. Г. Бурдак, Т. А. Клімович, А. О. Поляруш // Нові технології: Науковий вісник КУЕІТУ. – 2009. – №1. – С. 110-117.

УДК 338.246:658.16.011.1

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА АНТИКРИЗОВОГО ФІНАНСОВОГО ОЗДОРОВЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Капустіна А. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В. В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасна економічна ситуація в Україні характеризується фінансовою нестабільністю, інфляцією, фазами спаду й депресії, які періодично чергуються, незначним зростанням обсягів виробництва тощо. В таких умовах господарська діяльність підприємств здійснюється під впливом різних кризових явищ. Загальна неплатоспроможність обмежує та робить нездійсненними або малоефективними будь-які дії із виведення суб'єктів господарювання із кризового стану. Тому, особливої актуальності в таких мовах набуває розробка підходів і механізмів фінансового оздоровлення для підприємств, головна мета яких – не ліквідація, а запобігання банкрутству і вихід з неплатоспроможного стану.

Основними напрямками фінансового оздоровлення підприємств в процесі антикризового управління є: реструктуризація бізнесу, державна підтримка, реструктуризація кредиторської заборгованості, інтеграція бізнесу, оздоровлення в процедурах банкрутства та ін. На цій основі можна виділити стратегії фінансового оздоровлення на підприємствах [1, с.37-38]:

1) стратегія фінансового оздоровлення за рахунок внутрішньої реструктуризації компанії;

2) стратегія фінансового оздоровлення за рахунок державної підтримки;

3) реструктуризація через банкрутство;

4) стратегія фінансового оздоровлення за рахунок інтеграції бізнесу.

У процесі реалізації стратегічних заходів фінансового оздоровлення виділяються два найбільш поширених види тактики, що дозволяють здолати кризову ситуацію. Перша із застосовуваних тактичних програм дістала назву захисна, оскільки вона ґрунтується на проведенні зберігаючих заходів, основою яких є скорочення усіх витрат, пов'язаних з виробництвом і збутом, структурою персоналу; а друга – поступальна, для якої характерне застосування не стільки оперативних, скільки перспективних заходів. В цьому випадку разом з економічними, ресурсозберігаючими заходами проводяться активний маркетинг, вивчення і завоювання ринків збуту, політика зростання цін, збільшення витрат на вдосконалення виробництва за рахунок його модернізації [2, с.114-115].

При виборі стратегічних й тактичних заходів фінансового оздоровлення на підприємстві необхідно отримати результати попередньої оцінки фінансового стану. Якщо підприємство має зовнішні ознаки